

Fermansen: Som Medforslagsstiller af nogle af de opførte Vædringsforslag skal jeg tillade mig ganske kort at anføre nogle Ord til Begrundelse for disse. Foreløbig skal jeg tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) havde stillet sine Forslag for vore; nogle af dem kunde vi ellers godt have enedes om at stille sammen. Men da de engang vare stillede, fandt vi, at vi kunde indskrænke os til at anbefale dem. Det første af vore Forslag gaar, som Thinget vil have set, ud paa at forandre Aldersgrænsen, da Tvungen skal træde i Kraft, fra 7 Aar til 12 Aar. Det er simpelt hen i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget her af Thinget ifjor. Aldersgrænsen for Tvungen er som bekendt nu Konsumtionsalderen; 12 Aar er altsaa noget lavere. Grunden, hvorfor jeg, særlig for mit Vedkommende, har holdt paa at ændre denne Bestemmelse, er Hensynet til den Frygt, som findes mangfoldige Steder i Befolkningen for, at en altfor tidlig Vaccination kan i flere Henseender have en skadelig Indflydelse paa det uudviklede Barnelegeme. Det er mig ogsaa godt bekendt, at der hos videnskabelig dannede Mænd findes forskjellige Meninger i den Henseende; men hvilken Mening der end er den rigtige, saa tror jeg, at man ffylde Folk ogsaa i den Henseende at skænke dem den Betyggelse, som man uden Fare for det Hele kan give dem. Under denne Sags Behandling ifjor forfikrede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, den nuværende høitærede Finantsminister, at den Frygt, som var meget udbredt i Befolkningen for, at navnlig Kirteslygdomme kunde overføres ved Kopperindpodning, var aldeles ugrundet, at Videnskaben aldeles havde afvist den. Det har bidraget meget for mit Vedkommende til at svække den Frygt, som ogsaa fandtes hos mig; men der er en anden Omstændighed ved denne Sag, som jeg ikke føler mig saa overbevist om, og det er, om ikke den altfor tidlige Vaccination kan bidrage til at udvikle det slumrende Ude i Barnelegemet. Jeg tillod mig ifjor at anføre et udenlandsk, meget anset Lægeselskabs Betænkning i den Henseende, som udtalte, at det ikke

var afgjort endnu, om ikke Vaccinationen navnlig under visse Forhold kunde bidrage til at vække et i Legemet slumrende Ude, og det er ogsaa i den senere Tid fra flere Sider sagt, at man har gjort den Erfaring, at, saasnart yngre Børn vare indpodede med Kopper, brød omtrent samtidig dermed Kirterne frem. Denne Frygt er altsaa tilstede, og hvis man nu kan bidrage Noget til at berolige i denne Henseende og give Folk en større Betyggelse derved, at man ansætter Aldersgrænsen for Tvungen til 12 Aar, i hvilken Alder Legemet er mere udviklet og altsaa bedre istand til at modstaa Feberen og de andre uheldige Virkninger, som Indpodningen muligt kunde have, saa staar det for mig, som om det er en billig Indrømmelse. Søvrigt er det mit Haab, at de samme Grunde, der have bevæget Thingets Flertal ifjor til at vedtage dette Forslag, ogsaa ville være gjældende iaar. Under Sagens første Behandling udtalte jeg, at, hvis man fastholdt Lovforslagets nuværende Bestemmelse om at gjøre Tvungen til Kopperindpodningen afhængig af Skoletvang, saa vilde man komme dertil, at det kun blev de simpleste Samfundsklassers Børn, for hvilke Tvungen kom til at gjælde. Ifølge de nugældende Bestemmelser eller ialfald ifølge den baade hos Myndighederne og i den offentlige Mening gjældende Opfattelse af disse er det nemlig kun de simpleste Samfundsklassers Børn, der ere Skoletvang undergivne; og da det ikke kan være den høitærede Justitsministers Mening, ikke at gjennemføre det helt, saavel for den ene som for den anden Samfundsklassers Børn, saa have vi ment, at der var een af to Bete at gaa, enten at forlange, at der blev truffet saadanne betryggende Bestemmelser, der kunde gjennemføre Tvungen helt gennem hele Samfundet, eller ogsaa at vedtage det, vi her have foreslaet. Den første Bete antage vi for at være saa knudret og saa ufremkommelig, at man bliver træt og kommer til at vende om paa Galvoeien, hvis man for Allvor vilde forsøge den, og den anden Bete anse vi ogsaa for at være den naturlige. Hvad er det nemlig for en Sag, vi her have med at gjøre? Er det en Ting af aandeligt eller af verdsligt Natur? Jeg haaber at saa det enstemmige